

УДК 332.1

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Автор – Чжан Чао¹, аспір. спец. 051 «Економіка»

Науковий керівник – доц. каф. економіки, менеджменту та комерційної
діяльності Ольга В'юник²

¹chaozhao@ukr.net, ²alionatkachuk2017@ukr.net

Центральноукраїнський національний технічний університет

Сталий розвиток у загальному розумінні передбачає комплексне та збалансоване досягнення одночасно економічних, соціальних та екологічних цілей. При цьому, важливо визначати довгострокові та поточні пріоритети розвитку на інноваційних засадах, що дозволить забезпечити конкурентні переваги країни у міжнародному вимірі та її територій на місцевому рівні. В умовах децентралізації зростає автономність місцевих суб'єктів щодо прийняття рішень, забезпечуючи їх гнучкість, оперативність, максимальну наближеність до умов функціонування та нагальних запитів конкретних територій, раціональність та ефективність.

Домінування децентралізованого типу управління притаманне значній кількості як розвинених держав світу, так і тих, що розвиваються. Необхідність його запровадження обумовлена потребою у вирішенні проблем, спричинених нестабільністю на макроекономічному рівні, нагальними запитами щодо вдосконалення надання державних послуг [4].

Підвищення конкурентоспроможності регіонів в контексті їх сталого розвитку передбачає їх спроможність нівелювати деструктивний вплив економічних, соціальних та екологічних ризиків та явищ, дотримуватися принципів збалансованого розвитку, саморегулювання та самовдосконалення діяльності на основі оптимального залучення як внутрішніх, так і зовнішніх ресурсів та можливостей, маючи на меті якомога більш повне забезпечення потреб і запитів населення, що проживає у межах певної території [3].

Визначаючи пріоритети сталого розвитку територій, варто враховувати результати моніторингу економічної, соціальної та екологічної ситуації, оскільки лише комплексне врахування усіх трьох зазначених напрямів дозволить конструктивно оцінити доцільність подальшого фінансового забезпечення. Головним обов'язком держави у сфері забезпечення сталого розвитку виступає збалансоване розв'язання соціально-економічних питань та проблемних аспектів збереження природно-ресурсного потенціалу, захисту довкілля [2].

В контексті досягнення цілей сталого розвитку вкрай актуальним є розвиток соціальної відповідальності бізнесу. Основні напрями зусиль такого бізнесу можуть бути орієнтовані на: реалізацію програм, які б дозволяли вирішити конкретну локальну економічну, соціальну чи екологічну проблему; зменшення шкідливого впливу господарської діяльності на природне середовище та життя громадян; усунення вже завданої шкоди природі та суспільству, незалежно від джерела її виникнення і тривалості [1].

Поліпшення інноваційної політики та створення умов для конкуренції суб'єктів господарювання можливо забезпечити завдяки впровадженню сучасних виробничих технологій та інноваційних послуг за різними видами економічної діяльності. За умов раціонального стимулювання в усіх господарських сферах та створення належних умов на державному, регіональному і локальному рівнях, можливо забезпечити активізацію інноваційної діяльності [5].

Таким чином, в процесі управління сталим розвитком регіонів України в умовах децентралізації доцільно акцентувати увагу на таких аспектах: дотримання комплексного та збалансованого підходу щодо управління розвитком, враховуючи економічні, соціальні та екологічні пріоритети; забезпечення розвитку на інноваційних засадах у поточній і стратегічній перспективах; розвиток соціальної відповідальності бізнесу; своєчасне проведення моніторингу показників сталого розвитку та внесення коректив за потреби; забезпечення екологічної безпеки та ін.

Список використаних джерел

1. Момот С. В. Вплив соціальної відповідальності бізнесу на реалізацію принципів сталого розвитку в регіоні. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки*. 2022. Вип. 64. С. 27–36.
2. Пастушенко П. П., Обиход Г. О., Хвесик Ю. М. Безпекові орієнтири сталого соціо-еколого-економічного розвитку: регіональний аспект. *Соціальний калейдоскоп*. 2022. Т. 2, вип. 1–2. С. 102–112.
3. Поліщук В. Г. Оцінка конкурентоспроможності регіонів в системі активізації сталого розвитку. *Економічний форум*. 2017. № 3. С. 60–71.
4. Пустовіт А., Токарева Л. Децентралізація як шанс держави підняти сталий розвиток регіонів або країна без периферій. *Галицький економічний вісник*. 2020. № 1. С. 84–90.
5. Шкарупа О. В., Кучеренко П. В. Державне регулювання масштабування інновацій на регіональному рівні для сталого розвитку України та ЄС. *Вісник Сумського державного університету. Серія : Економіка*. 2020. № 2. С. 146–151.